

عنوان مقاله:

حاشیه نشینی در کلانشهر شیراز و تاثیر آن بر سیمای شهری

محل انتشار:

دومین کنگره بین المللی علوم، مهندسی و فن آوری های نو (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

اصغر شهریاری - معاون ساماندهی سازمان ساماندهی مشاغل شهری و فرآورده های کشاورزی شهرداری شیراز

خلاصه مقاله:

رشد جرائم در جامعه سیر فزاینده ای به خود گرفته و با توجه به جوان بودن جمعیت، میزان بیکاری، مشکل مسکن و ازدواج این روند رو به گسترش است. روشن است که معضل بیکاری بیشتر گریبان مناطق پرجمعیت و فاقد رشد اقتصادی را می گیرد که در این میان روستاه به دلیل میزان زاد و ولد بالاتر و امکان اشتغال زائی کمتر در بخش کشاورزی و دامپروری بیشتر مهاجر فرست هستند. بخش اعظم مهاجران روستائی و شهرهای کوچک برای سکونت ناگزیر از انتخاب مناطق ارزان و فاقد اماکن رفاهی هستند که این شرایط در مناطق حاشیه نشین شهر متمرکز است. شرایط بهداشتی حاشیه نشین ها به شدت متاثر از موقعیت جغرافیایی آنان است. حاشیه نشینانی که اکنون در محدوده شهری قرار گرفته اند، دارای آب، برق، شبکه فاضلاب (حداقل بصورت کانال روباز) مناسب نبوده و از خدمات آموزشی نیز بی بهره هستند. فاضلاب ها در جوی های روباز که بصورت خود به خودی مسیری را انتخاب کرده در جریان می باشد. از طرفی مصالح ساختمانی بکار رفته در ساختمان های بدون سند و بدون مجوزهای لازم نامرغوب بوده و کلا فاقد نما می باشند. بطور کلی معضلات یاد شده باعث شده که بخشی از شهر دارای منظره ای نامناسب و عاری از هر گونه جنبه های شهری به معنای واقعی شهری باشد. در واقع می توان چنین مناطقی را روستاهایی در کنار و حتی درون شهر یاد کرد، که فاقد هرگونه عنصر زیبایی شهری در آن می باشیم. در این مقاله ضمن برشمردن عواملی که باعث رشد شتابان حاشیه نشینی در کلانشهر شیراز طی سه دهه اخیر شده است، ویژگی های حاشیه نشینان کلانشهر شیراز را تشریح کرده. سپس معضلاتی را که شهرداری شیراز با این مناطق دارد، بطور اجمالی بررسی و نهایتا راهکارهای مناسب جهت کاهش و کنترل این مناطق را ارائه کرده است.

کلمات کلیدی:

حاشیه نشینی، سیمای شهر، کلانشهر شیراز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2049595>

